

τὰ πίστεως καὶ προθυμίας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος. Αὗται εἴναι αἱ ὁμολογούμεναι συνθῆκαι, ὃς ἔκαστος πολίτης ἔχει πρὸς τὴν κοινωνίαν. Ἀμοιβαίως δὲ ὀφείλει καὶ ἡ κοινωνία νὰ ὑπερασπίζῃ τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου, τὴν φυσικὴν καὶ ἡθικὴν αὐτοῦ ὑπαρξίαν, τὴν ζωὴν καὶ τὴν τιμὴν· νὰ εὔκολύνῃ εἰς αὐτὸν τὰ μέσα τῆς εὐτυχίας, καὶ νὰ ἔξασφαλίζῃ τὴν εἰρηνικὴν ἀπόλαυσιν τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ. Διὰ νὰ ἐκπληρῶνται οἵμως καλῶς αἱ ἀμοιβαῖαι αὗται συνθῆκαι, ἢ τὰ καθήκοντα τοῦ πολίτου πρὸς τὴν κυβέρνησιν, καὶ τῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸν πολίτην, εἴναι ἀνάγκη νὰ γίνηται ἐξ ἀρχῆς κοινὴ ἐπιμέλεια τῆς ἡθικῆς μορφώσεως τῶν πολιτῶν, καὶ τῆς γυμνάσεως τῶν νοητικῶν αὐτῶν δυνάμεων. Πρώτιστον λοιπὸν πάντων καὶ ἀναγκαιότατον ἐν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κοινωνίᾳ, ἥτις μέλλει νὰ συντηρηται ἐν εἰρήνῃ, ἐν δόξῃ καὶ ἐν εὐτυχίᾳ, πρώτιστον, λέγω, καὶ ἀναγκαιότατον εἴναι νὰ ἔχῃ παιδαγωγεῖα καὶ γυμνάσια τῶν ἀναγκαίων τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν. Παιδαγωγεῖα, διὰ νὰ λαμβάνῃ ἡ παιδικὴ ἡλικία τὴν πρώτην καὶ θεμελιώδη μόρφωσιν τοῦ πνεύματος, τὰ πρῶτα ἡθικὰ καὶ θρησκευτικὰ ἀξιώματα, καὶ νὰ μανθάνῃ τούλαχιστον τὸ ἀναγινώσκειν καὶ γράφειν καὶ ἀριθμεῖν, καὶ σύντομον ἴστορίαν τοῦ ἔθνους. Ή πρώτη αὕτη μόρφωσις τοῦ πολίτου εἴναι ἡ βάσις τῆς μετὰ ταῦτα τελειοτέρας λογικῆς καὶ ἡθικῆς αὐτοῦ ἀναπτύξεως. Όθεν εἴναι ἀνάγκη νὰ παραδίδωται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἔχοντων καὶ παιδείαν καὶ ἡθη ἀδιάφθορα. Ή πρέπουσκ εἰς τὸν λογικὸν ἀνθρώπων παιδαγωγία δὲν περιορίζεται εἰς τὸ ἀποστηθίζειν καὶ μανθάνειν λέξεις καὶ φράσεις, ἀλλ' εἴναι ἀνάγκη νὰ γυμνάζηται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ συλλογίζηται ὄρθως, ὡς πρὸς τὰ ἀνάλογα τῆς παρούσης αὐτοῦ δυνάμεως πράγματα, νὰ ὀδηγῆται κατὰ θημα, νὰ ἐγγαράττωνται εἰς αὐτὸ διὰ λόγου καὶ διὰ παραδειγμάτων αἱ ἀπλαῖ ἐκεῖναι ἡθικαὶ ἰδέαι, αἴτινες μέλλουσι νὰ καταστήσωσιν αὐτὸν εὐάγωγον εἰς τὰ ὑψηλότερα καθήκοντα τῆς ἡθικῆς. Τοιαύτη εἴναι ἡ ὄρθη καὶ καρποφόρος παιδαγωγία· Όθεν συμπεραίνεται, ὅτι οἱ μέλλοντες νὰ πλάσωσι καλῶς πνεύματα ἀνθρώπων, πρέπει νὰ ἦνται παρατηρηταὶ τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας, ἐπιστήμονες τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς, καὶ νὰ συναισθάνωνται τὴν ἀγιότητα, νὰ εἴπω οὕτω, τοῦ παιδαγωγικοῦ ἐπαγγέλματος, νὰ ἀγγαπῶσι τὴν ἀνθρωπότητα, διὰ νὰ ὀδηγῶσιν αὐτὴν πράσως, καὶ νὰ βοηθῶσιν αὐτὴν προθύμως εἰς τὰ παραπατήματα τῆς ἀθώας παιδικῆς ἀδυναμίας. Πρέπει δὲ καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ τιμᾷ καὶ νὰ ἀνταμείβῃ ἀξίως τοὺς τοιούτους διδασκάλους τῆς πρώτης ἡλικίας, ὡς πρώτους θεμελιωτὰς τῆς κοινῆς καὶ μερικῆς εὐτυχίας καὶ ἀσφαλείας. Όσαι ἐκ τῶν ἀρχαίων πόλεων καὶ ἔθνῶν φαίνονται ἐν τῇ ἴστορίᾳ ὀπωσοῦν εὐτυχεῖς καὶ ἔνδοξοι, μαρτυροῦνται ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἐπεμελοῦντο τὴν σπουδαίαν ἀνατροφὴν τῶν πολιτῶν.

Οἱ παλαιοὶ Πέρσαι λέγονται, ὅτι παρελάμβανον τὸν πολίτην εὐθὺς